

DE OPSTAND

Anarchistisch orgaan

KOSTELOOZE UITGAAF

De anarchie is een grondbegin voor hetwelk alle overheersching verdwijnt.

De vrijmaking van den arbeid is het werk van den arbeider zelve.

Centralisatie is verslaving.

Er bestaan geene politieke of maatschappelijke hervormingen welke het volk niet van eeuw tot eeuw met hun bloed hebben moeten veroveren door den opstand.

Federatie is ontvoeding.

Administratie DE OPSTAND : Lange Sint-Anna straat, 14, ANTWERPEN.

Ten gevolge van ziekte des geestverwants welke zich met het mengelwerk gelastte is de vervolging verschoven tot het eerstvolgend nummer.

Waarom zijn wij Anarchisten?

Anarchist wil zeggen zonder oversten, zonder wetten, die dus volkomen vrij zijn wil. Hij wie vrij wil zijn moet de middelen gebruiken om daartoe te geraken en de moeilijkheden te boven komen die hem in den weg zouden staan. De grootste vijand onzer vrijheid is het kapitalismus. Iederen werkmán weet door ondervinding, hoe afhankelijk hij is van zijnen baas. Wanneer de kapitalisten willen zoo kunnen zij ons in eenige dagen doen uithongeren. Alles is in hunne handen: de opinie, de wil, het leven! van ons, vrouw en kinderen. De arbeider is gedwongen op straf van honger zijnen arbeid aan eenen spotprijs te verkoopen. Zoo gaan de rijkdommen door ons voortgebracht in de zakken der geldbezitters over terwijl men ons een spotloon toewerpt. Hieraan dient dan ook verandering gebracht te worden, want het kapitaal behoort den arbeider. Wij zijn dus kommunisten, maar kommunisten zonder oversten die gebied, zonder onderdanen die gehoorzamen en die door de groepeerings der werklieden en de wederzijdsche solidariteit der voortbrengende groepen de algeheele zelfstandigheid van den individu (persoon) en de autonomie der groepen verzekeren.

Nog eene groote vijand onzer vrijheid zijn de verschillende godsdiensten. Alle godsdiensten zonder onderscheid zijn van het begin der tijden daargesteld om de ongelukkige uitgebuite en onterfde sukkelars tevreden te stellen met de hoop van na de dood gelukkig te zijn (dat is te zeggen als zij het niet meer noodig hebben. Zoo doende vormde men gewillige slaven die zonder morren het zwaarste werk verrichten. Zoo is het ook nog heden. De godsdienst leert ons dat wij geern moeten lijden. Wie geern lijdt zoekt naar geen verbetering, wie naar geen verbetering zoekt streeft niet naar vooruitgang, zoo wordt de godsdienst de rechtstreeksche vijand van den vooruit-

gang; en daar wij vooruit willen, daar wij het moede zijn langer eenen schoonen hemel na onze dood tot belooning onzes arbeids te krijgen, daar wij onzen hemel hier willen hebben en willen genieten volgens behoeften van de vruchten van ons zweet zoo dienen ook die verderflijke leerstelsels omver geworpen te worden.

Nog een groote vijand onzer vrijheid is de Staat die wetten uitvoert om het kapitalismus en de godsdienst te steunen. Het leger, politie, gendarmen, rechtbanken enz. zijn instellingen die dienen om het kapitalismus en godsdienst te behouden. De staat betaalt de godsdienstige kwakzalvers om onze kinderen te verbeesten, hun de gehoorzaamheid aan hunne oversten (de kapitalisten en hunnen aanhang) in te printen.

De wetten schijnen wel is waar voordeelen aan te bieden. Maar dit is alleen om ons stof in de oogen te werpen. Als dit niet zoo ware dan zou de burgerij er nooit in gelukt zijn hare wetten te doen aannemen. Wetten dienen tot niets. Er staat onder anderen in de wet: » Alle Belgen zijn gelijk voor de wet » en wat verder om alle rechtsgeding te vermijden zal de baas een getuige en de gast er twee moeten hebben. Wij willen geene wetten omdat daar waar wetgevers zijn ook onderdanen bestaan en waar een onderdaan is, is een meester. Weg met de meesters, wij willen vrij zijn! Het is niet omdat de wet schrijft dat wij gelijk zijn dat wij het inderdaad wezen. Neen de gelijkheid moet bestaan in den toestand der zaken zelf, maar niet op het papier, al ware het dan ook in gouden letters uitgedrukt. Wij willen niet dat ons geluk in letters besta, maar wij willen het inderdaad bezitten en de organisatie der maatschappij tijdens de omwenteling zoodanig wijzigen dat het in dien toestand zal bestaan. Nu vragen wij waartoe de wet dan nog zal dienen? Moet men voor ons in de wet schrijven, gij zijt gelijk, als wij het zijn? En wie ziet nu niet in dat wanneer men ons dat in de wet zegt wij het inderdaad niet zijn. Weg dan met papier vrijheden, papieren geluk, papieren gelijkheid! weg met de wetten! Om al deze redenen, omdat wij niet langer de slaaf des kapitaals willen zijn, omdat wij het moede zijn langer armoede te lijden om anderen

door onzen arbeid in overvloed te doen baden, om een einde te stellen aan de talrijke gruweldaden, moorden, oorlogen, prostitutie, dieverij en kuiperijen van allen aard, voor het grootste deel voortsvloeijsels van de wanverhouding der maatschappij, daarom zijn wij Anarchisten.

Een slecht daglicht.

Als men den dag van heden de burgerspers nagaat, dan moet men waarlijk bekennen dat de Anarchisten in een slecht daglicht staan. Telkens, als er in een burgersblad over Socialisten, Revolutionairen of Anarchisten gesproken wordt is het als of men waarlijk over het grootst ongediert sprak dat er bestaat. Nogthans die penkneden kunnen ons zoo geen hoflijkheden naar het hoofd werpen of wij nemen ze voor een eer aan, want van hunnentwege zijn wij toch niet anders te verwachten. Heel goed weten wij dat het voor hen niet erg aangenaam is met Anarchisten in aanraking te komen gewoon zijnde de schaapjes zoet te scheeren. In de anarchistische Samenleving zouden de bloedgechels geen rede van bestaan hebben, dat weten zij maar al te goed, van daar hunnen schrik voor dezelve. Het is heel zeker dat zij het liever te doen hebben met zich noemende Staat-Socialisten, die zijn ten minste zoo wreed niet en beter tevreden te stellen, mochten die het eens ernstig meenen, men geeft hen het Stemrecht en daarmee punctum. Wij Anarchisten zijn niet gemakkelijk te paaien, wij behooren niet toe aan diegenen die voor een of meer politieke rechten onze principen over boord werpen, wij bekennen openhartig dat wij den Staat willen afbreken, en dat, om tot dat doel te geraken er ons niets te heilig zal wezen daar moogt gij gerust rekening van houden. Als wij den Staat willen afbreken, dan is het zonder nevenbedoeling, dan is het niet om er die personen uit te jagen welke er zich tot nu toe in genesteld hebben om er dan weer anderen terug in te plaatsen. Wij voeren geen strijd tegen die personen maar wel tegen hunne stelsels, ook hebben wij niets tegen het gebouw, wat men Ministerie

noemt, maar wel tegen de wetten die er in berusten, die willen wij zien verdwijnen met hunne handhavers. Nu zou men ons kunnen vragen, waarom dat wij partijgangers van het feit zijn, waarom wij ons niet op het politiek terrein verdedigen? Dat ligt in den aard der zaak zelve, omdat wij er niets goeds van verwachten of verwachten kunnen. Dat weten wij bij overtuiging, dat zoo lang er een Staat zal bestaan, het is gelijk onder wat vorm, er ook bevoorrecht zullen wezen en deze onmogelijk dulden kunnen. Nu wat ons bloeddorstig karakter betreft, waar lage pennenknechten zoo hoog mede oploopen in hunne modderbladeren, dit komt bijna op hetzelfde neer, wij zijn niet zoo bloeddorstig als zij wel denken maar wij zijn partijgangers van het feit, omdat er ons geen ander middel overschiet wij weten dat zij hun liever op hunne hooopen goud zullen laten neerschieten als van hunne voorrechten af te zien en daarom willen wij de Revolutie door het feit.

Nu, Burgerezels, heb ik nog eene vraag tegenover u te stellen. Wie heeft ons, werklieden bloeddorstig gemaakt, wie heeft in 1848 het volk verraden? waren dat de burgers niet, die in plaats van brood het volk lood in zijne darmen joegen, en buiten dat alles, blijft ons nog de droevige herinnering niet van 1871, dien heuvel van 30,000 kadavers, dat vergeet men nog zoo gemakkelijk niet om daarover te stappen. En waar blijven dan die andere edele denkers, die gij onmeedopend buiten het menschedom gebannen hebt omdat zij voor hunne rechten waren in de bres gesprongen? Volgens hen zouden wij dat moeten vergeten. Ja bij ons, Revolutionairen, was dat vuur van weerwraak reeds lang uitgedoofd, maar bij hen niet, want nog dagelijks zien wij onze partijgenoten aan de grootste laagheden blootgesteld, nog dagelijks zien wij de kampioenen der vrijheid aan den willekeur der burgerij onderworpen. Iedermaal als er hier of daar een man uit het volk zijne stem verheft voor zijne medebroeders, wat is dan zijne belooning?

Wat is dan de belooning van die mannen welke geest en genot voor het lijdende volk ten offer brachten, ten eerste verachting, ten tweede, en dat is nog wel het ergste de verbanning, het prison of de galg.

En dan durft men ons nog vragen dat wij minder bloeddorstig zouden moeten zijn. Kan men de spotternij nog verder drijven? Wij, Anarchisten, roepen u toe: wacht u voor den grooten Dag! Boomen ontmoeten elkaar niet, maar menschen wel. Verstaan? Leve de Revolutie!

De Wet en het Gezag.

2° Vervolg.

In ons vorig nummer hebben wij de twee deelen der wetten eens besproken, thans blijft ons nog het derde deel, het noodzakelijkste te bespreken, aan hetwelk de meeste

bijgeloovigheid verbonden is, dat luid als volgt: De wetten voor het sparen van de menschen en het straffen en de vooringenomenheid der moorden. Dit deel is het voornaamste, want als de wet wel opgenomen wordt is het omdat men gelooft, dat de wetten volstrekt noodig zijn om de zekerheid te houden staan in onze maatschappijen, dat zijn die wetten die zich ontwikkelen in de noodzakelijke gewoonten van de maatschappij en die werden ingeprent door de onderdrukkers om hunne heerschappij te heiligen; de alleenheerschers en de overste van de stammen der rijke familiën in de gemeentens en van den koning grondvesten hun op het ambt van rechter dat zij oefenen en nu nog telkenmale als men spreekt over de noodzakelijkheid van het gouvernement verstaat men daardoor het ambt van den hoogsten rechter. — Zonder gouvernement zeggen de redenaars van het dorp, zouden de menschen elkander verscheuren. Het laatste van alle Gouvernemen ten is van 12 eerlijke gezwoornen aan ieder beschuldigde te geven, zegde Burke.

Hewel ondanks alle bijgeloovigheid die op dat onderwerp bestaan, is het nu hoog tijd dat de Anarchisten luid op zeggen, dat die wetten zoo onnuttig en zoo schadelijk zijn als die waarvan vroeger gesproken.

Voor hetgeen die voornoemde moorden voor het aanvallen der personen aangaat, is bekend dat 2 derde en soms 3 vierde van al de moorden zijn opgestoot door de neiging van de rijkdommen af te nemen van een ander, dit uitgebreid deel van die voornoemde moorden en misdaden zullen verdwijnen den dag als den eigendom zal ophouden te bestaan.

Maar zal ons gezegd worden, daar zullen altijd kwaadwillige menschen zijn die het leven zullen willen ontnemen van hunne medegezellen en die eenen messteek zullen toebrengen in iederen twist of voor den minsten aanval zich zullen wreken door moord als er geen wetten zijn voor hun in te toomen en te straffen. Dat is de herhaling zingen, wanneer wij betwijfelen dat de maatschappij het recht zoude hebben van te straffen.

Daarop is er een voorbeeld dat klinkend is — de strenge straffen verminderen de moorden niet, inderdaad, hangt de moordenaars op, trekt ze vaneen als gij wilt en het getal moorden zal met geen enkel verminderen, schaft daar nevens de doodstraf af en zij zullen verminderen, het is bewezen door de statistiek.

Van den anderen kant als den oogst gelukt, het brood goedkoop en het schoon weêr is dadelijk zal het getal der moordenaars verminderen, het is ook door de statistiek bewezen. Niet dat alle moordenaars zijn aangedreven geweest door den honger, neen, maar wanneer de opbrengst goed is en dat de eetwaren aan lagen prijs staan, dan zijn de menschen verheugd, omdat zij minder armoede hebben als gewoonlijk, ook geven zij hun dan niet over aan

donkere gedachten of steken voor nietigheden niet meer het mes in elkaars lijf.

Het is ook bevestigd dat de vrees voor straf geen enkel moordenaar weerhouden heeft. Dengene die zijnen geuur uit wraak of uit armoe gaat vermoorden die denkt niet veel op het vervolgen, want elk moordenaar denkt aan de vervolging te kunnen ontsnappen. Er zijn nog wel meer redens die wij zouden kunnen aanhalen, doch overbodig dit te doen, dat eenieder oordeelt over dat onderwerp, dat zij de straffen, de oorzaken en de gevolgen der moorden eens rijpelijk overwegen zonder hen te laten meeslepen door de bijgeloovigheid en zij zullen op den hier voren gezegden uitslag komen.

Zonder van eene maatschappij te spreken waar dat de menschen eene betere zedelijke geleerdheid zullen hebben met de ontwikkeling en hare gaven en de mogelijkheid van alle deugden te verkrijgen welke zij niet door eene moord zullen trachten te verliezen — zonder hen te spreken van de toekomstige maatschappij met hare gelikheden, zonder hen te spreken van den schoonen dag in het verschieplorende, zal men er nooit ingelukken de moorden te verminderen, laat staan ze uit te roeien, daar de hervallingen noch zullen vermeerderen van degenen die voortdurend in de gevangenhuisen verbeest worden.

Fanatisme!

Fanatisme is de overdreven iever, de onbezonnen verkleefdheid voor eenen godsdienst, opinie of partij. Het vindt zijnen oorsprong in de onwetendheid van het menschedom gepaard met de zucht naar verbetering. De domme mensch handelende om goed te doen wil maar niet verstaan dat het mogelijk zijn zou dat hij op een dwaalspoor is. Daaruit volgt dan ook dat hij aan zijne gedachten vastgehecht blijft. Hij is fanatiek. Denkende op den goeden weg te zijn aanziet hij al degenen die zijne gedachten niet deelen, als zijne vijanden, moedwillige verdraaiers der waarheid, schurken van den slechtsten aard, in een woord, een ras dat dient uitgeroeid te worden. Ziedaar het onmiddellijk gevolg van het fanatisme dat reeds aan het menschedom zoo vele onheilen heeft berokkend. Wie kent de verwoesting niet die de fanatieke Mahometanen, discipelen van Mahomet, in Egypte en Europa daarstelden. Wie kent de Inquisitie niet die zoo veel moedige en verdienstrijke mannen op den brandstapel, op de pijnbank en wat al andere akeltge folteringen het leven deed verliezen. Egmont, Hoorn, Willem de Zwijger om slechts eenigen te noemen vielen onder de razernij der fanatieke katholieken. Giordino Bruno, Vanini, enz.,

werden in 1600 levend verbrand. Uit fanatisme hebben de staatkundige partijen zich gedurig den oorlog aangedaan: de fransche omwentelaars der verledene eeuw brachten elkaar onder het mes, verkwisten en vernietigden alzoo de grootste krachten de schoonste steunpilaren der volksbeweging, tot dat ze ten laatsten door het oog eener naald gekropen zijn.

En wat zien wij heden? De verschillende godsdiensten, staatkundige en revolutionnaire partijen staan tegenover elkander in 't harnas. Het laatste is bijzonder betreurenswaardig en wanneer de revolutionnaire elementen geene zorg dragen het fanatisme in hun midden te versmooren, dan zullen zij door hunne eigene schuld de oorzaak worden van de wederzijdsche verscheuring van de verdedigers der volkszaak; het verlies der revolutionnaire krachten en wie weet van de overwinning van het proletariaat. Laat ons dus gezellen zorg dragen het fanatisme in ons uit te dooven, niet onbezonnen een stelsel of partij verkleefd blijven, de discussie der principen zoeken de vrijheid der gedachten erkennen, want uit den schok der gedachten zal de waarheid voortspruiten.

In Frankrijk.

De toestand in Frankrijk wordt van dag tot dag meer gespannen. Een aantal Anarchisten zijn reeds ingevolge der wet op de Internationale gevangen genomen. Eenigen zijn de grenzen over gevluht en hebben zich bij tijds aan de vervolgingen der heerschende klas onttrokken. De Sociaal-democraten zullen dat waarschijnlijk laf vinden en het geval van dat men onder datum van 27 December melde, goedkeuren. Deze zou laten weten hebben dat hij zich op den aangeduiden dag en uur aan de grenzen zou bevinden die de fransche justicie hem zou willen aanwijzen, iets wat wij afkeuren ondanks de persoon in kwestie anarchist is. Ondanks al die vervolgingen komen er gedurig nieuwe anarchistische groepen tot stand en scheuren de werklieden zich meer dan ooit van de politieke rommelzoo los.

Het is opmerkenswaardig dat het niet de parlement-socialisten zijn die door de vertegenwoordigers der kapitalisten aangehouden worden, maar wel de anarchisten. De bourgeoisie ziet in dat deze gevaarlijk voor hunne voordeelen zouden kunnen worden, terwijl de parlementaristen die gedurig over alle daken schreeuwen dat de burgerij van harentwege geene revolutie te verwachten heeft, niet te vreezen zijn. Getuige daarvan de verklaringen van Domela-Nieuwenhuis nog onlangs gedaan op het kongres van Rotterdam. Zij die toejuichen bij de aanhouding van moedige revolution-

nairs tegen de huidige samenleving, zooals het parlement-socialistenblad, kunnen toch geene revolutionnaires zijn!

Er komt zich in het elfste arrondissement van Parijs eene groep anarchisten te vormen die het eens zijn over de volgende punten:

Er bestaan geene gedeeltelijke hervormingen, geene tijdelijke verbeteringen die oprecht nuttig kunnen zijn. De organisatie der burgerij vormt een volledig machien waarvan al de raderen in elkander passen en elkaar gebieden en voortdrijven. De ontvoogding van het volk, dat zoodanig ingericht is om de knechtschap te houden staan vergt de geheele vernietiging van het kapitalisme. De noodzakelijke vernietiging waarvan het maatschappelijk recht der vrijheid afhangt kan niet gebeuren als door eenen geweldigen opstand. De geschiedenis de wetenschap en de waarneming van hetgeen dagelijks geschied zijn het bewijs van de noodwendigheid van het gebruik des gewelds. Al onze maatschappelijke inrichtingen zijn in beginsel autoritair. Het werk der omwenteling moet bijzonder bestaan in de vernietiging van alle instellingen die van dicht of ver een beginsel van autoriteit hebben, die zouden toelaten een man of groep van mannen te gebieden of het recht geven anderen te gebieden of de stoffelijke middelen geven om hen te doen gehoorzamen. Afschaffing van den Staat, afschaffing van alle gouvernementeele autoriteit, dus inrichting van vrije Federatie van vrije voortbrengers of Anarchie. Gebruik door iedereen van allen maatschappelijken rijkdom, op zulke wijze dat iedereen werkende volgens zijn vermogen, zoude kunnen genieten volgens behoeften. Communisme. Het algemeen stemrecht, de grooten gemeenen deeler der werkende klassen, is de grootste mystificatie der 19^e eeuw. Het algemeen stemrecht kan anders niet dan het bijgeloof onderhouden van de mogelijkheid van wettelijke en vredelievende gedeeltelijke hervormingen, terwijl het schijnheilig eene nieuwe autoriteit inricht. Vermits de geweldige omwenteling onzen eenigsten weg van vrijmaking is, hebben wij buiten haar noch tijd noch macht te verliezen. Al wat wij hebben, al wat wij zijn moeten wij offeren om voor de noodige omwenteling gereed te zijn, hare voorvechters bijeen te brengen, wapens te bezorgen, haar te verhaasten en de kansen op zegepraal te vermeerderen. De groep van het elfste arrondissement acht zich de propagande met de daad tot plicht.

Wie zijn de Moordenaars!

Alle vereenigingen welke zich op den dag van heden maar onder de roode vaan scharen, alwie zich maar anarchist, revolutionnaire of nihilist noemt, wordt beschuldigd voor moordenaar, brandstichter, ruststoorder en andere deftigheden.

Wie nu eigenlijk dezen naam toekomt, zullen wij eens onderzoeken. Wie zijn het die de meeste moorden begaan? Zijn het niet die mannen, die u werklieden in de pestholen van fabrieken dag en nacht doen zwoegen dat gij op eenige jaren als eenen uitgemergelden stokouden man onder den slafelijken arbeid schier moet bezwijken, u een spotloon geven voor noch niet alleen te kunnen bestaan, laat staan met vrouw en kinderen, terwijl een enkele maaltijd van hen meer kost, om hunne nooit verhongerde maag te verzadigen, dan hetgeen zij u voor eene gansche week zwoegens toebedeelen of beter gezegd u als een aalmoes toewerpen.

Zijn zij niet die smerige moordenaars die met opgezetten wil ons zoo weinig betalen om zoo doende van de zwakheid onzer vrouwen en dochters gebruik te kunnen maken om ze voor gansch hun leven in het verderf te kunnen storten. Zijn zij niet de moordenaars die aan vuige wezens toelaten huizen van ontucht te houden om onze dochters welke uit nood gedwongen zijn er hunnen intrek te nemen, om aan de heeren wettenmakers het vermaak te verschaffen hunne wulpsche begeertens te voldoen om ze op vroegtijdigen leeftijd in den schoot van moeder Venus te laten verwijnen. Ja dit wordt toegelaten als de bordeelhouders maar betalen in de Staatskas. Ja Volk zoo ver drijft de bourgeoisie de prostitutie, dat zij zelf de rol van geparfumeerde Vaughans spelen al vermoordende wie hun in den weg staat om geld en liefde van hunne eigene mede-prostituteurs te ontroofen. Zijn zij niet de moordenaars, die onze Zonen op twintigjarigen ouderdom komen eischen, om hun op bevel der wet al te doen vermoorden wie zich tegen de reactie durft verzetten.

Zijn zij niet de moordenaars die dat laffe religiestelsel ondersteunen, om het volk leugens op te disschen en het slaafsch leert gebukt gaan, onder alle staatswetten, dat u Volk vrachtkarren aflat en schenkt om u van het roosteren, in dat polichinellen uitvindsel der hel, te bevrijden, in plaats van uwe verhongerde maag te laten vullen. Waarom ondersteunt de Staat zulke religie omdat die mannen het volk zachtzinnigheid en gedweeheid aanprediken, en ter zelfder tijd omdat het juist die mannen zijn, die het volk het denken beletten, want de wettenmakers weten heel goed eens het floers voor de oogen van het volk weggenomen, dat het dan vrij denken zal, en het dan zoo wel met Regeering als met Godsdienst zal gedaan zijn.

Wij, wij zijn de gekwetsten, wij zijn de wrekers! en wee wanneer het uur zal slaan als het sein door de geheele wereld zal uitgebasuind worden om weerwraak te nemen over die millioenen slachtoffers welke gij sinds eeuwen in naam van God en wet hebt doen vermoorden, ja, dan zal het woord moord nog op uwe lippen staan, terwijl gij te laf zult zijn om u te verdedigen en liggen

spartelen in uwe papierenwetten gelijk een vrek in de onrechtveerdig verkregene goudstukken. Wanhopend zult gij er misschien met op een ander willen vluchten, doch nergens helpers vindende, machtig genoeg om zich tegen ons Anarchisten te kunnen weeren.

En wee u, indien gij u wilt verdedigen, dan zullen wij wel geene moordenaars maar rechters zijn tegenover u, om u voor eeuwig naar het ons beloofde hemelrijk te expedieeren! Begrepen?

Dan zullen wij op uwe verrotte assche laffe Bourgeoisie het Roode Vaandel plante het zinnebeeld der volledige Vrijheid en Gelijkheid, met den kreet:

Leve de Anarchie!

Hoe men Dynamiet maakt!

Wetenschappelijke Studie.

Thans dat er over dit beruchte uitvindsel zoo veel gesproken wordt en hare vreesselijkheid ge-waardeerd, kunnen wij niet nalaten onzen lezers met hare hoogst eenvoudigheid bekend te maken onder opzicht der Wetenschap.

Hoe groot ook de vreesselijkheid van dit uitvindsel wezen mag, doch zal het nog vele en nuttige diensten kunnen bewijzen aan Ingenieurs, Generaals, enz., om Mijnen, Vestingen, enz. in een oogwenk in de lucht te laten springen.

"Dynamiet is eene mengeling van Nitro-Glycerine en eene onwerkzame stof, zooals Zavel of zuivere Keiaarde.

Men noemt Nitro-Glycerine, een voortbrengsel, verkregen door de mengeling van Acide Sulfurique (Olie van Vitriool) en van Acide Azotique (Sterk Water) en Glycérine (Olie van Vet) dat iedereen kent, en bij Droguisten of Verwerkoopers, ruimschoots voorhanden. Om zeker te werken is er eene Balans noodig, want zonder deze zou men gevaar loopen een voortbrengsel zonder waarde te maken.

Men neemt alsdan 200 grammen Acide Sulfurique aan 66 graad Baumé en 50 grammen Acide Azotique aan 46 graad Baumé. Men verkrijgt dien graad door den vochtweger Baumé (Glazen Toestel in den aard van een Thermometer) in het vocht te laten zakken; de oppervlakte der vloeistof duidt de graad aan die op de lengte van het toestel zijn aangeduid. De vochtweger Baumé kost omtrent 75 centiemen. Men giet voorzichtig met goed te bewegen, den Acide Azotique in den Acide Sulfurique; het glas of porceleinen pot waarin men het mengsel maakt, laat men in een bak water drijven. Van eenen anderen kant neemt men Glycérine, zoo zuiver mogelijk die men doet veroliegen op een zacht vuur, als zij eens verkoeld is wijst zij 31 graad Baumé.

Dit gedaan, weegt men 23 grammen dezer Glycérine, men giet ze voorzichtig, altijd met goed te bewegen, in de 150 grammen mengsel van Acide Sulfurique en Acide Azotique hierboven aangeduid.

Door deze mengeling wordt de pot of glas die het inhoudt zeer heet en het is geraadzaam ijs in het water te leggen waarin de pot drijft om alzo de warmte te voorkomen.

Is al de Glycérine gegoten, dan laat men het mengsel gedurende 10 minuten stil, dan giet men alles in 7 of 8 maal den omvang koud water. De Nitro-Glycérine is gemaakt, zij valt van onder in den pot. Het is eene goudgeele vloeistof als Olijf-Olie. Men moet zeer voorzichtig zijn met dit te behandelen; ook voor dat men het gebruikt moet het in eene vochtige plaats gezet worden.

Om Dynamiet te maken mengelt men de Nitro-Glycérine met Keiaarde van Auvergne of liever Keiaarde van Duitschland. Daar het nu moeilijk is die stof te vinden is er een andere stof om deze te vervangen.

De vervanging dier stof is Silicate de Potasse hetwelk men gebruikt om vochtige muren te witten bij elk Droguiste voorhanden. Men giet daarin voorzichtig Acide Sulfurique de witachtige stof, vlokken die zij vormt is als zuiver Keiaarde.

Die stof smelt in het water niet, men wast het meermalen met water en om te eindigen met wat Spiritus van Wijn. Na dit in eenen doek gewrongen te hebben, weegt men daarvan 25 grammen en zet het in een glas ijswater geplaatst. Op die 25 grammen giet men 15 grammen Nitro-Glycérine op voorhand gemaakt en waar men het water dat boven drijft heeft afgegoten. Men roert met de hand de 25 grammen Keiaarde en de 15 grammen Nitro-Glycérine, maar het is noodig daarvoor Handschoenen van Caoutchouc te hebben, want de Nitro-Glycérine is zeer bijtend. Dit mengsel gedaan, dan doet men dit in eenen kleinen rol Perkament-papier van 25 millimeters diameter of doorsnede waarvan het einde goed gesloten is. Men schudt het voorzichtig in dien kleinen Rol en maakt het andere einde digt. De Kartouche die men komt te maken is eene Dynamiet-Kartouche.

Om daarvan gebruiken te maken gedragen zij zich op de volgende wijze:

Zij bezigen eene gewone wiek welke men in de Mijnen goed kent en laadkruit van grooten kaliber. Men steekt het einde der wiek in het laadkruit en sluit het koper van dit laatste op de wiek. Dan steekt men het einde van de wiek bezet met laadkruit in de Rol van Dynamiet, tot het derde van hare lengte. Dan sluit men het einde van de Perkamente Rol tegen de Wiek en maakt het vast met eene touw.

De Kartouche is gereed, men heeft ze nu maar te plaatsen waar dat men ze hebben wil, het einde der wiek in brand te steken en weg te loopen.

Varia.

Een dorpspastoor werd op zekeren nacht met zijnen koster geroepen om bij eenen stervende de Sakramenten te brengen. Beide zeer haastig en nog half slapend naar de woning van den sterfling snellende liepen bij onvoorzien toeval in een water. De pastoor gewaar wordende dat hij zijn evenwicht verloor roept zijnen makker toe: »Koster, houdt u aan het geloof! — De koster antwoordde: ik vaag mijn kl... aan het geloof, ik houd mij aan het gras!

Waarlijk, hij had zich aan het gras vastge-

klampt en klanterde uit het water. De Pastoor zich aan het geloof houdende, zonk met zijnen pot met Goden den dieperik in en verdronk.

Strijd-Penning

DUFFEL

In Duffel zijn er ook van 't vrij gedacht, 15 c. Het Duffels kroneyck, 15 c. De Duffelaars geven, ik ook, 15 c. Omdat de Opstand meer in Duffel zou komen, 15 c. Ik verwacht de Opstand 15 c. Ik tracht meer de Opstand te lezen, 15 c.

ANTWERPEN

Ik geef voor alle vooruitstrevers, 15 c. Omdat de Socialisten zich zouden vereenigen met de Anarchisten, 15 c. Een Geus die Anarchist wordt, 10 c. Er kon niets meer af van Jan zijn leër, 10 c. Wij zijn jonge snaken, die den rechten weg willen genaken, 10 c. Vooruit met d'anarchie, 10 c. Bravo, 't gaat goed, 10 c. R. Sch. Boulanger, Koekelberg, 15 c. voor de Opstand, 10 c. Davit, 10 c. voor den liberalen Fanfare van Merxem, 10 c. voor de wegloopers van den Liberalen Bond, 10 c. Brecht en Santhoven gaan naar den Oost, 10 c. Heer Tikkenhaan van Merxem of Beenenwerpen, 10 c. Naar de Nooten der Geuzen, 10 c. voor de Vredekring, 10 c. Dat de Heeren Hoofdhebbers wat meer op hun maandelijksch geld zouden denken, 10 c. 62 is nog altijd kwaad op zijn portraet, 10 c. Omdat wij den Opstand ter lezing krijgen, 50 c. Vervolg van den Strijdpennning in opvolgend Nummer.

De Opstand is in GENT te verkrijgen bij Karel DE BOOS

MEN KAN ER ZIJN OFFERPENNING BRENGEN.

Vergaderingen.

ANTWERPEN. — De groepen van A tot en met H van den Anarchisten-Kring vergaderen zich alle Maandagen ten 9 ure 's avonds in hunne aangewezen lokalen.

BRUSSEL. — Vereenigde Anarchisten, alle Maandagen zitting, ten 7 1/2 ure 's avonds in de Estaminet Au Miroir, bi) JAN PIRA, rue des Visantandines, N° 32.

AANBEVOLEN:

De Geschiedenis der Commune, door Arthur Arnould, in het vlaamsch vertaald door F. M. 500 bladzijden, te verkrijgen op de zittingen van de Anarchisten of bij den uitgever van het blad, aan den buitengewonen lagen prijs van Twee franken.

Maatschappij van burgerlijke begrafenis- en uitbreiding der Vrije Gedachten « DE SOLIDAIKEN » maakt bekend dat er den 2de en 4de Zondag van iedere maand, ten 11 ure 's morgens, eene algemeene zitting zal gehouden worden, in het lokaal Café Wallon, hoek der St Jansplein en Van de Wervestraat, te Antwerpen.

Uitgever H. De Cleyn, Lange St-Annast. 14